

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 10C/219/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713218082
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Minková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6713218082.3

Rozhodnutie

Okresný súd Zvolen v konaní pred samosudkyňou JUDr. Silviou Minkovou v právnej veci navrhovateľa Home Credit Slovakia a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. ERASMUS LEGAL, s.r.o., so sídlom Justičná 9,811 07 Bratislava, IČO: 36 789 615 proti odporkyňi L. Č., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom V. XXXX/XX, XXX XX T. T., adresa pre doručovanie A. B. XX, XXX XX W., štátna občianka SR, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, J.Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, J.Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec o zaplatenie 1474,32 € s prísl., takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi 1474,32 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1474,32€ od 2.3.2011 do zaplatenia a nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 508,73 €, pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku v sume 199,50 € a z trov právneho zastúpenia v sume 309,23 €, ktoré je povinná zaplatiť advokátovi navrhovateľa ERASMUS LEGAL s.r.o., IČO: 36 789 615, a to všetko v pravidelných mesačných splátkach po 50 €, pričom prvá splátka bude splatná k poslednému dňu kalendárneho mesiaca v ktorom nadobudne právoplatnosť tento rozsudok a ďalšie splátky budú splatné vždy k poslednému dňu príslušného kalendárneho mesiaca. V prípade, ak odporkyňa nezaplatí čo i len jednu splátku riadne a včas, stáva sa splatným celý dlh.

odôvodnenie:

Dňa 25.03.2013 bol na Okresný súd Banská Bystrica doručený návrh navrhovateľa zo dňa 15.3.2013, ktorým sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporcu formou platobného rozkazu zaplatiť navrhovateľovi sumu 1887,34 €, kapitalizovaný denný úrok z omeškania od zosplatnenia do podania návrhu vo výške 375,67 €, úrok z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 1873,46 € od 16.3.2013 do zaplatenia, súdny poplatok 113 € a trovy právneho zastúpenia 213,93 €.

Svoj návrh zdôvodnili tým, že navrhovateľ uzavrel dňa 1.10.2007 s odporcom úverovú zmluvu č. 371001183, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú úverové podmienky navrhovateľa, s ktorými bol odporca oboznámený a podpisom úverovej zmluvy prejavil súhlas byť nimi viazaný. Predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie peňažných prostriedkov v sume 3020,65 € zo strany navrhovateľa odporcovi. Odporca sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť v pravidelných mesačných splátkach po 75,45 € mesačne, v počte splátok 60. Odporca bol v omeškani s úhradou svojho záväzku, tak ako je uvedené v priloženom splátkovom kalendári, z ktorého vyplýva prehľad jednotlivých platieb odporcu a spôsob ich započítania. Odporca bol navrhovateľom vyzvaný listom zo dňa 14.2.2011 k splateniu celého zostatku úveru vo výške 1890,66 € v lehote 15 dní od odoslania výzvy. Pokiaľ ide o úrok z omeškania, denná úroková sadzba 0,024 % bola stanovená nasledovne: základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. ku dňu 15.2.2011 + 8 percentuálnych bodov/365 dní (skrátaná na 3 desatinné miesta). Vzhľadom k vyššie uvedenému dlh, ktorý eviduje navrhovateľ voči odporcovi pozostáva z istiny (výška dlžnej sumy úveru bez úrokov z úveru do času zosplatnenia) plus zosplatnená istina (výška dlžnej sumy úveru bez úrokov z úveru a poplatkov, ktorú by mal odporca uhradiť v prípade riadneho platenia úveru) vo výške 1579,51 €, úrok z vyššie uvedenej istiny do času

zosplatnenia vo výške 123,33 €, úrok z vyššie uvedenej zosplatnenej istiny (tzv. ušlý úrok, ktorý by mal odporca uhradiť v prípade riadneho platenia úveru) vo výške 170,62 €, zmluvná pokuta vo výške 13,88 €, úrok z omeškania od zosplatnenia do dňa podania návrhu na vydanie platobného rozkazu vo výške 375,67 €.

Na výzvu Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 16.4.2013 adresovanú práv. zástupcovi navrhovateľa, aby preukázali v akej výške bola dohodnutá ročná úroková sadzba, reagoval právny zástupca navrhovateľa podaním zo dňa 11.7.2013, doručené Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 15.7.2013, v ktorom okrem iného uviedol, že predmetný poskytnutý úver bol úročený úrokovou sadzbou 17,24 % ročne. Zároveň k tomu právny zástupca navrhovateľa uviedol, že k uzavretiu úverovej zmluvy došlo 1.10.2007, a teda vzhľadom na zákaz retroaktivity majú zato, že nie je možné v danom prípade použiť ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, účinného od 1.1.2008 ani kogentné ustanovenia limitujúce výšku odplaty pri spotrebiteľských úveroch podľa § 3 ods.10 a ods.11 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a ustanovenia nariadenia vlády č.238/2008 Z.z. (účinné od 1.7.2008). Poukázali na skutočnosť, že podľa právnej úpravy zákona o spotrebiteľských úveroch v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy t.j. 1.10.2007 údaj o výške úrovej sadzby v zmluvách o spotrebiteľskom úvere nebol povinnou obsahovou náležitosťou spotrebiteľskej úverovej zmluvy. Navrhovateľ bol povinný v úverovej zmluve uviesť okrem ostatných náležitostí „ cenu poskytnutej služby a ročnú percentuálnu mieru nákladov“, pričom predmetná úverová zmluva tieto náležitosti obsahuje, a preto má navrhovateľ právo na vrátenie úveru spolu s úrokmi a poplatkami. Na základe predmetnej úverovej zmluvy boli odporcovi nesporne poskytnuté finančné prostriedky v dohodnutej výške 91.000 Sk, na základe čoho je preto uzavretá úverová zmluva s poukazom na ustanovenie § 4 ods.2 zákona o spotrebiteľských úveroch platná. Nárokovaná suma uplatnená v návrhu teda pozostáva z istiny -t.j. dlžnej sumy úveru bez úrokov z úveru do času zosplatnenia vo výške 273,16 €, 2./ zosplatnenej istiny t.j. dlžnej sumy úveru bez úrokov z úveru, ktorú by mal odporca uhradiť v prípade riadneho platenia úveru vo výške 1.306,35 €, 3./ úroku z vyššie uvedenej dlžnej sumy úveru do času zosplatnenia vo výške 123,33 €, 4./ úroku z úveru, ktorý by mal odporca uhradiť v prípade riadneho platenia úveru vo výške 170,62 (tzv. ušlý úrok) , taktiež majú zato, že v zmysle ustanovenia Hlavy 5 § 1 úverových podmienok možno dospieť k výške úroku z úveru nasledovným výpočtom: výška mesačnej splátky 75,45 € x 60 splátok, t.j. 4.527 € mínus výška poskytnutého úveru 3.020,65 €, teda výška úroku z úveru sa rovná 1506,35 €, 5./ zmluvnej pokuty 13,62 €, ktorá bola odporcovi vyrubená v zmysle ustanovenia § 3 Hlavy 14 úverových podmienok, keď bol zároveň uvedený spôsob výpočtu tejto zmluvnej pokuty, pričom vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľ si v podanom návrhu uplatnil zmluvnú pokutu vo výške 13,88 € v prevyšujúcej časti ohľadne tohto nároku berú návrh zo dňa 15.3.2013 späť, 6./ kapitalizovaný denný úrok z omeškania od 15.dňa nasledujúceho po zosplatnení, t.j. od 2.3.2011 do spísania návrhu na vydanie platobného rozkazu (t.j. do 15.3.2013, vyčíslený na sumu 343,59 €-9% ročne zo sumy 1873,46). Vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľ si v podanom návrhu uplatnil úrok z omeškania vyšší t.j. 375,67 € než na aký mal nárok v zmysle vyššie uvedeného výpočtu v prevyšujúcej časti ohľadne uplatneného nároku týmto berú návrh zo dňa 15.3.2013 späť. 7./ úrok z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 1873,46 € od 16.3.2013 do zaplatenia.

Prípisom zo dňa 17.9.2013 Okresný súd Banská Bystrica postúpil predmetný spis na Okresný súd Zvolen v zmysle § 105 ods.1 a 2 O.s.p. ako súdu miestne príslušnému na konanie v predmetnej veci v zmysle ustanovenia § 85 ods.1 a § 87 písm.f/ O.s.p.

Dňa 09.09.2013 bolo na Okresný súd Banská Bystrica doručené vyjadrenie odporkyne uskutočnené prostredníctvom jej právneho zástupcu JUDr. Andreja Cifru, advokáta zo dňa 3.9.2013, ktorá uviedla, že medzi účastníkmi došlo k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá musí obsahovať obligatórne náležitosti podľa § 4 ods.2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, konkrétne podľa § 4 ods.2 písm.h/ a k/ citovaného zákona mala podľa ich názoru zmluva obsahovať ročnú úrokovú sadzbu a priemernú hodnotu RPMN s tým, že v prípade ak takéto náležitosti v zmluve o úvere chýbajú, považuje sa podľa ustanovenia § 4 ods.3 citovaného zákona poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Predložená úverová zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania zákonom požadované náležitosti neobsahuje. Podľa ich názoru v zmysle bodu 34 úverovej zmluvy sa za čerpaný úver považuje iba suma 3.020,65 €, pričom pri vzniku povinnosti žalovanej vrátiť úver predčasne má žalobca nárok len na zaplatenie čerpanej istiny úveru, ale nemá v takom prípade nárok na dojednaný úrok z čerpaného úveru, ani na prípadnú zmluvnú pokutu, do ktorej bol tento úrok v danej veci podľa ich názoru fakticky pretavený. Taktiež namietli nárok navrhovateľa na zaplatenie zmluvnej pokuty, ktorá má byť viazaná na porušenie konkrétnej zmluvnej povinnosti, avšak v danom prípade bola zmluvná pokuta dohodnutá podmienená, čo nie je v súlade so zákonom, pretože vznik

povinnosti zaplatiť zmluvnú pokutu bol viazaný na zaslanie výzvy zo strany žalobcu a nie priamo na porušenie zmluvnej povinnosti žalovanou. Z predloženého splátkového kalendára vyplýva, že žalovaná doposiaľ uhradila žalobcovi sumu 2.621,51 € a výška úveru reálne čerpaného žalovanou bola 3.020,65 €, teda žalobca z celkovej žalovanej sumy 1887,34 € bez právneho titulu žiada žalovanú o zaplatenie sumy 1496,44 €, hoci žalobca má platný právny titul iba na zaplatenie neuhradenej časti čerpaného úveru v sume 390,90 €. Uplatnený nárok žalobcu v sume 1.496,44 € považujú za neoprávnený a nedôvodný. Súčasne namietli formálnu nedostupnosť úverovej zmluvy spôsobenú s veľkými ťažkosťami čitateľným písmom v kombinácii s množstvom neprehľadných povinností ukladaných žalovanej ako úverovej dlžníčke. Na podporu ich argumentácie poukázali na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica, sp.zn. 15Co 180/2012 zo dňa 12.6.2013. S poukazom na uvedené skutočnosti žiadali žalobu v časti o zaplatenie 1496,44 € zamietnuť ako nedôvodnú a zaviazat žalobcu na náhradu trov konania žalovanej. V prípade, že by bola žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi akúkoľvek sumu, je ju schopná splácať maximálne po 15 € mesačne, pretože vyššia suma splátok by mohla mať pre ňu ťaživé ekonomické dôsledky a na druhej strane hospodárske záujmy žalobcu by povolením splátok neboli nejako vážne dotknuté.

Dňa 14.11.2013 bolo na tunajší súd doručené oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie Legionárov 5, 080 11 Prešov, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom zo dňa 13.11.2013 do konania na pomoc a podporu žalovaného spotrebiteľa L. Č., keď požiadali o doručenie žalobného návrhu s prílohami a zároveň žiadali priznať v zmysle § 151 ods.1 O.s.p. náhradu trov konania voči žalobcovi Home Credit Slovakia a.s.

Dňa 10.12.2013 bolo prostredníctvom faxu a následne dňa 12.12.2013 prostredníctvom pošty doručené vyjadrenie právneho zástupcu navrhovateľa k podaniu odporcu, jedná sa o vyjadrenie zo dňa 10.12.2013, v ktorom uviedli, že odporca vo svojom podaní nepoužil právnu úpravu účinnú v čase uzavretia zmluvy, konkrétne § 4 ods.2 písm.k/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý 6.10.2007 ešte nebol súčasťou uvedeného zákona. Čo sa týka námietky odporcu, že zmluva neobsahuje údaj o priemernej RPMN uviedli, že v zmysle § 2 vyhlášky Ministerstva financií SR č.660/2007 Z.z. zverejnilo Ministerstvo na svojej internetovej stránke po prvý krát údaje o priemerných hodnotách RPMN pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov dňa 29.4.2008. Podľa § 8aa ods.1 zákona č.258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere vrátane formulára musí prvý krát obsahovať priemernú hodnotu RPMN do dvoch mesiacov po jej zverejnení podľa § 7a ods.2. Z uvedeného vyplýva, že všetci veritelia boli povinní prvý krát uviesť priemernú hodnotu RPMN do zmlúv a formulárov dňa 29.6.2008. Nakoľko predmetná zmluva bola uzavretá dňa 21.5.2008, túto povinnosť navrhovateľ nemal, a preto považujú takúto námietku odporcu za neopodstatnenú a irelevantnú. Navrhovateľ má teda zato, že príliš formalistická aplikácia práva odporcom vyjadrená v odpore hraničí s bezbrehou ochranou spotrebiteľa a zasahuje do ochrany práv a právnych záujmov navrhovateľa, že poskytnutý úver by bol považovaný za bezúročný a bez poplatkov, čím by bol navrhovateľ ako veriteľ zbavený jeho práva na zaplatenie úrokov a poplatkov, na ktoré má z uzatvorenej zmluvy o úvere nárok.

Po prejednaní veci súd následne rozhodol o návrhu navrhovateľa rozsudkom č.k. 10C 219/2013-72 zo dňa 11.12.2013, ktorým zaviazal odporkyňa zaplatiť navrhovateľovi sumu 412,76 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 399,14 € od 2.3.2011 do zaplatenia v pravidelných mesačných splátkach po 50 € pod hrozbou straty výhody splátok. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 32,34 € zastavil a v prevyšujúcej časti súd návrh zamietol. Zároveň navrhovateľa zaviazal nahradiť odporkyňu trovy konania vo výške 212,82 € predstavujúce pomernú časť trov právneho zastúpenia a vedľajšiemu účastníkovi právo na náhradu trov konania nepriznal. Vo veci takto rozhodol s poukazom nato, že dospel k záveru, že v predmetnej úverovej zmluve uzavretej medzi účastníkmi konania, resp. jej súčasťach sa nenachádzala zmienka o konkrétnej výške úroku, v dôsledku čoho od odporkyňi nebolo možné požadovať riadny úrok, ktorý nebol uvedený v zmluve o spotrebiteľskom úvere, keďže takáto zmluva musí byť písomná, inak je neplatná. Nestotožnil sa totiž s názorom navrhovateľa, že k výške úroku z úveru je možné dospieť výpočtom uvedeným v Hlave 5 § 1-úverových podmienok, keď súd mal zato, že úmyslom zákonodarcu sankcionovať veriteľa tým, že nemôže od spotrebiteľa požadovať úrok ktorý nie je uvedený v zmluve bolo, aby bol spotrebiteľ chránený v tom zmysle, že už pri uzavretí zmluvy bude jasne určito a zrozumiteľne uvedená výška úroku z úveru tak, aby si potencionálny budúci dlžník mohol zvážiť, či za takýchto podmienok zmluvu o úvere uzavrie, resp. si porovnať výšku úroku v iných bankových, či nebankových subjektoch. Z toho súd následne vyvodil, že odporkyňa bola povinná uhradiť len skutočne poskytnuté plnenie bez riadnych úrokov t.j. zaplatiť čiastku 91.000 Sk (3.020,65 €) a nakoľko odporkyňa vykonala úhrady v celkovej výške 2621,51 € rozdiel medzi týmito dvomi sumami predstavoval

čiasťku 399,14 €, ktorú súd prisúdil navrhovateľovi spolu so zmluvnou pokutou vo výške 13,62 €, ktorá bola navrhovateľom uplatnená v súlade s § 3 Hlavy I4 -úverových podmienok spoločnosti navrhovateľa. Zároveň súd prisúdil navrhovateľovi aj zákonný úrok z omeškania odo dňa 2.3.2011 tak ako to bolo uplatnené navrhovateľom z prisúdenej sumy. Súd konanie zastavil v čiastke 32,34 € s poukazom na čiastočné späťvzatie návrhu navrhovateľa v danom rozsahu.

Na základe odvolania navrhovateľa proti rozsudku 10C 219/2013-72 zo dňa 11.12.2013 Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací uznesením č.k. 15Co 428/2014-101 zo dňa 27.5.2015 tento rozsudok zrušil vo výroku o zamietnutí návrhu v prevyšujúcej časti a trovách konania a vec vrátil tunajšiemu súdu na ďalšie konanie. Dospel k záveru, že odvolanie, ktoré navrhovateľ podal v časti výroku ktorým súd návrh v prevyšujúcej časti zamietol, ako aj proti výroku o náhrade trov konania, je dôvodné, nakoľko okresný súd sa nedostatočne zaoberal skutočnosťou, či medzi obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrila aj povinnosť uviesť konkrétne kapitalizovaný úrok z istiny, prípadne úrokovú sadzbu. To, že od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 4 ods.5 zákona č. 258/2001 Z.z. musí súd posúdiť v kontexte k celej úverovej zmluve, teda vo vzťahu k výške úveru, konečnej výške úveru a výške RPMN. Podľa názoru odvolacieho súdu je výška úroku priamo uvedená v úverových podmienkach spoločnosti navrhovateľa v Hlave 5 § 1 kde je uvedené, že výška úveru sa zistí ako rozdiel súčiny výšky mesačnej splátky a počtu splátok a výšky poskytnutého úveru. Odvolací súd uložil I.stupňovému súdu povinnosť v tomto kontexte opätovne posúdiť nárok navrhovateľa na úrok z istiny vyplývajúci z úverovej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania dňa 6.10.2007 a túto posúdiť aj z hľadiska existencie neprijateľných zmluvných podmienok a celkovej platnosti zmluvy. V prípade, že okresný súd dôjde k záveru odlišnému od svojho skoršieho rozhodnutia navrhovateľom uplatnený nárok na úrok z istiny zväží aj z hľadiska primeranosti jeho výšky vo vzťahu k istine.

Podľa § 226 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „ O.s.p.“) ak bolo rozhodnutie zrušené, a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd I.stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Súd prípisom zo dňa 23.9.2015 vyzval právneho zástupcu navrhovateľa, aby oznámili súdu aká bola výška ročnej úrokovej sadzby v predmetnej úverovej zmluve pri zohľadnení sumy úveru poskytnutého odporkyni, výšky a počtu splátok úveru vrátane spôsobu tohto výpočtu.

Na túto výzvu súdu reagoval navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním zo dňa 29.9.2015, doručeným tunajšiemu súdu dňa 12.10.2015, v ktorom oznámili, že výška ročnej úrokovej sadzby bola 16,92 %. Trvali na tom, že uzavretá úverová zmluva spĺňa všetky zákonom stanovené náležitosti tak, aby mohol byť poskytnutý úver považovaný za úver s úrokmi a poplatkami, nakoľko v zmysle ustanovenia § 4 zákona o spotrebiteľských úveroch bola výslovne sankcionovaná úverová zmluva o spotrebiteľskom úvere bezúročnosťou a bez poplatkov len v jedinom prípade, a to v prípade neuvedenia RPMN. Vyjadrili presvedčenie, že úverová zmluva spĺňa všetky zákonom stanovené náležitosti (ktoré mohla obsahovať), ktoré sú zrozumiteľné, jednoznačné a dostatočne určité. Poukázali na názor JUDr. Krajča autora tam citovanej monografie Spotrebiteľská zmluva v aplikačnej praxi v SR a EÚ, podľa ktorého je potrebné venovať pozornosť tomu, či z celkového obsahu zmluvného dojednania je možné zistiť zákonom vyžadované údaje. Strohá formalizácia uvedených náležitostí by totiž odporovala základným výkladovým pravidlám aplikačnej praxe ako aj základným zásadám občianskeho práva, najmä zásade rovnosti účastníkov. Poukázali pritom aj na rozhodnutie Krajského súdu Nitra sp.zn. 6Co 155/2012 zo dňa 31.10.2012. K tomuto vyjadreniu pripojili aj spôsob výpočtu výšky úrokovej sadzby.

Súd nariadil vo veci pojednávanie na deň 28.10.2015, na ktoré sa nedostavil navrhovateľ, ani právny zástupca navrhovateľa, ktorý mal doručenie predvolania na pojednávanie vykázané riadne a včas. Navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu ospravedlnil neúčasť tak navrhovateľa ako i samotného právneho zástupcu podaním zo dňa 29.9.2015, doručené tunajšiemu súdu dňa 12.10.2015, z dôvodu hospodárnosti konania a zároveň požiadal súd, resp. vyjadril súhlas s tým, aby súd vec prejednal v ich neprítomnosti. Na pojednávanie sa nedostavila ani odporkyňa, dostavil sa právny zástupca odporkyne, resp. právny zástupca vedľajšieho účastníka, ktorý mal doručenie predvolania na pojednávanie vykázané riadne a včas s tým, že sa jedná o tú istú osobu JUDr. Andreja Cifru, ktorý sa dostavil prostredníctvom svojho advokátskeho koncipienta na základe substitučnej plnej moci zo dňa 28.10.2015. Súd postupoval v súlade s ustanovením § 101 ods.2 O.s.p., vec na tomto pojednávaní prejednal a rozhodol.

Súd vychádzajúc z doterajšieho dokazovania listinnými dôkazmi, ďalej z vykonaného dokazovania uskutočneným na tomto pojednávaní listinným dôkazom- spôsob výpočtu úrokovej sadzby predloženej navrhovateľom z čl. 114-117 a oboznámením sa s prednesom právneho zástupcu odporkyne, resp. práv. zástupcu vedľajšieho účastníka, zistil tento skutkový a právny stav.

Z úverovej zmluvy č.371001183 zo dňa 6.10.2007 súd zistil, že ako klient je tu uvedená odporkyňa s tým, že zmluva je spísaná na hlavičkovom papieri navrhovateľa a zároveň je v záhlaví zmluvy uvedený navrhovateľ s uvedením jeho obchodného mena, sídla a IČO. V zmluve je uvedená výška úveru 91.000 Sk, mesačná splátka 2273 Sk, počet splátok 60, konečná výška úveru 136,380 Sk, RPMN 18,7. Neoddeliteľnou súčasťou tejto úverovej zmluvy sú Úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia a.s. uvedené na rube tejto listiny (strana 1) a na samostatnom liste (strana 2,3), pričom klient svojim podpisom potvrdil, že je s nimi oboznámený, že všetky jej ustanovenia sú mu zrozumiteľné a považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaný týmito podmienkami.

Z Úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia a.s. súd zistil, že v Hlave 7 Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru v § 3 je uvedené, že klient je povinný celý čerpaný úver splatiť na požiadanie spoločnosti v prípade, že : a) klient sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. V § 5 v Hlave 7 je uvedené, že predčasná splatnosť úveru z dôvodov vyššie uvedených nemá vplyv na trvanie úverovej zmluvy, úverová zmluva naďalej trvá a to až do okamžiku jej zániku spôsobom ustanoveným v úverovej zmluve, v úverových podmienkach alebo v právnych predpisoch. V § 6 Hlavy 7 je uvedené, že v prípade vzniku akejkoľvek zo skutočností uvedených pod písm.a),b) alebo c) § 3 tejto Hlavy, ak je jej dôsledkom vznik povinnosti klienta uhradiť spoločnosti celý poskytnutý úver, je klient povinný uhradiť spoločnosti súčasne s úverom aj zmluvnú pokutu vo výške ušlého úroku, čiže čiastku, na ktorú by spoločnosti vznikol z titulu úveru nárok, ak by bol úver riadne splácaný v dohodnutých splátkach. Spoločnosť je oprávnená v týchto prípadoch úver po zosplatnení neúročiť. V § 3 Hlavy 14-Záverečné ustanovenia je uvedené, že v prípade omeškania úhrady splátky, splátky revolvingového úveru I, či revolvingového úveru II alebo ich časti, alebo zmluvných pokút alebo platieb podľa Hlavy 7 § 6 týchto úverových podmienok je klient povinný zaplatiť úrok z omeškania vo výške 0,08 % z dlžnej čiastky za každý začatý deň omeškania, najmenej však 100 Sk. V prípade omeškania s úhradou splátky úveru, prípadne splátky revolvingového úveru I, revolvingového úveru II alebo ich časti dlhšie ako 7 dní je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 8% z čiastky, s ktorej úhradou je v omeškaní. Ustanoveniami o zmluvnej pokute v týchto úverových podmienkach nie sú žiadnym spôsobom dotknuté nároky spoločnosti voči klientovi na náhradu škody v plnej výške, popri zmluvnej pokute. Spoločnosť je oprávnená zmluvnú pokutu alebo úrok z omeškania klientovi celkom alebo čiastočne odpustiť. V § 1 Hlava 5 -Podmienky splácania úveru je uvedené, že klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti sú určené v úverovej zmluve. V jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny a úroky, ktoré je klient podľa tejto úverovej zmluvy a týchto úverových podmienok povinný platiť (ďalej iba splátka), ak z údajov na lícnej strane nevyplýva inak. Výška úroku sa zistí ako rozdiel súčinu výšky mesačnej splátky a počtu splátok a výšky poskytnutého úveru.

Zo splátkového kalendára č.zmluvy 371001183 kde ako klient je uvedená odporkyňa, súd zistil, že splátky č.1 až 34 boli odporkyňou uhradené v predpísanej výške t.j. 75,45 € a splátka č.35 bola uhradená vo výške 56,21 €. Ďalšie splátky úveru neboli odporkyňou uhradené.

Z listu označeného ako Splatenie celého úveru s výzvou k úhrade zo dňa 14.2.2011 súd zistil, že tento adresoval navrhovateľ odporkyňi, ktorej bolo týmto oznámené, že vzhľadom na to, že nespĺcala úver z úverovej zmluvy č.371001183 v hodnote 3.020,65 € riadne a včas uplatňujú si voči nej právo na splatenie celého čerpaného úveru v nadväznosti na obsah úverových podmienok, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť predmetnej úverovej zmluvy, s tým, že s celým poskytnutým úverom je povinná uhradiť i zmluvnú pokutu vo výške ušlého úroku. Na základe vyššie uvedeného je teda povinná uhradiť okamžite dlžnú čiastku vo výške 1890,66 €. Z pripojeného poštového podacieho hárku zo dňa 17.2.2011 súd zistil, že ako odosielateľ je tu uvedený navrhovateľ a ako jeden z adresátov pod poradovým číslom 215, podacie č. 5425617 je uvedená odporkyňa.

Z prednesu právneho zástupcu odporkyne, resp. právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na pojednávaní súd zistil, že sa pridriavajú podaného vyjadrenia k žalobnému návrhu a v namietanom rozsahu žiadajú návrh zamietnuť. Pripustil, že v čase uzavretia zmluvy výslovná úprava v zákone o spotrebiteľských úveroch, pokiaľ ide o náležitosti zmluvy týkajúce sa ročnej úrokovej sadzby neexistovala, avšak trvali na tom, že predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, vzhľadom k tomu, že v predmetnej zmluve nebol dojednaný spôsob výpočtu odplaty, resp.

nie je možné z neho vyvodiť výšku ročnej úrokovej sadzby. V tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 4 ods.5 zákona o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu 31.12.2007. Pokiaľ by sa malo vychádzať z toho, že tento úrok bol dojednaný v úverových podmienkach, poukázali na ich formálnu nedostupnosť vzhľadom na veľkosť použitého písma, a tiež na skutočnosť, že dlžník k nim svojim podpisom ani nepristúpil. Trvali na tom, že vzhľadom k vyššie uvedenému má navrhovateľ nárok len na vrátenie poskytnutej istiny a nemá nárok na úrok ani zmluvné pokuty. Pokiaľ ide o denný úrok uplatnený navrhovateľom poukazovali nato, že tento je nepreukázaný, neurčitý, nie je možné zistiť z akej istiny bol vlastne vypočítavaný. Na otázku súdu adresovanú právnenému zástupcovi odporkyne, resp. vedľajšieho účastníka, aká je výška dôchodku, resp. iných príjmov odporkyne s poukazom na požadované uhradenie dlžnej sumy v splátkach vo výške 15 € mesačne, právny zástupca uviedol, že sa presnejšie k tejto otázke vyjadriť nevie.

Z prednesu právneho zástupcu odporkyne, resp. právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporkyne na pojednávaní po zrušení rozsudku I.stupňového súdu odvolacím súdom zistil súd, že sa v celom rozsahu pridržiavajú ich doterajších písomných vyjadrení a ústnych prednesov. Trvali na tom, že je potrebné návrh vo zvyšnej časti, teda v tej časti o ktorej má súd konať po rozhodnutí II.stupňového súdu, zamietnuť. Vyjadrili nesúhlas s výkladom odvolacieho súdu pokiaľ ide o ustanovenie § 4 ods.5 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.12.2007. Podľa ich názoru neuvedenie úroku v zmluve tak aby toto dojednanie bolo určité a jasné spôsobuje taký istý následok ako absencia obligatórných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zároveň, že v tomto prípade absentovala aj obligatórna písomná forma dojednania úroku. Takýto výklad je podľa ich názoru jediný eurokomformný výklad tohto ustanovenia s tým, že takýmto spôsobom z dôvodu nepriameho účinku smerníc je potrebné toto ustanovenie aj vykladať. V tejto súvislosti poukázali na v zásade stabilizovanú judikatúru v tomto smere, konkrétne na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici I6Co 1286/14 zo dňa 11.6.2015 sp.zn. 17Co 847/2014, rozhodnutie KS v Žiline 6Co 171/15 zo dňa 15.4.2015, rozhodnutie Krajského súdu Trnava sp.zn. 26Co 87/2014 zo dňa 11.11.2014 a pre prípad, že by sa súd nestotožnil s týmto ich názorom poukázali na rozhodnutie toho istého senátu Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorý rozhodoval aj v súdnej veci, konkrétne sp.zn. I5Co 180/2012 zo dňa 12.6.2013 kde sa v podstate jednalo o skutkovo a právne totožnú vec, pričom v zmysle tohto rozhodnutia mal súd vyjadriť názor, že by navrhovateľovi aj tak nepatrilo právo na úroky, resp. poplatky. V tejto súvislosti poukázali konkrétne na Hlavu 7 § 3 všeobecných úverových podmienok navrhovateľa kde podľa ich názoru je zakotvená povinnosť odporkyne vrátiť celý čerpaný úver v prípade, že dôjde k predčasnému zosplatneniu tohto úveru s tým, že za celý čerpaný úver je možné považovať len sumu 3021 € a nie je možné vyžadovať v takomto prípade úroky, resp. poplatky. Taktiež s poukazom na Hlavu 7 § 6 úverových podmienok mali zato, že ušlý úrok, ktorý má predstavovať v podstate zmluvnú pokutu tak táto bola dojednaná podmienená a teda neplatne, keďže nebola dojednaná za porušenie nejakej povinnosti odporkyne ale bolo to viazané na zosplatnenie úveru, čiže na žiadosť navrhovateľa. Podľa ich názoru domnievajú, že pri zosplatnení úveru je dlžník povinný zaplatiť len výšku čerpaného úveru podporuje aj skutočnosť, že samotný navrhovateľ vo svojich všeobecných úverových podmienkach uviedol konštrukciu v tom zmysle, že v prípade predčasného zosplatnenia je odporkyňa povinná zaplatiť tzv. ušlý úrok, čo predstavuje predmetnú zmluvnú pokutu. Na záver zotrval na názore, že nie je dôvodná zmena pôvodného rozhodnutia súdu a poukázali na ustálený výklad § 4 ods.5 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase. Pre prípad, že by sa súd s takouto argumentáciou nestotožnil, opätovne poukázali na rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica, sp.zn. 15Co/180/2012. Pre prípad, že by súd zaviazal odporkyňu k úhrade akejkoľvek sumy, žiadali, aby jej to bolo umožnené splácať v splátkach vo výške 50 € mesačne tak, ako o tom rozhodol súd v pôvodnom rozsudku s tým, že túto skutočnosť nerozporoval ani samotný navrhovateľ. Pre prípad úspechu v konaní si uplatnili náhradu trov konania s tým, že presnú výšku by vyčíslili v zákonnej lehote. Čo sa týka náhrady trov vedľajšieho účastníka mali zato, že tento nedisponuje pasívnou vecnou legitímáciou vo vzťahu k samotnému žalobnému nároku a nie je ho teda možné zaviazat' ani spoločne a nerozdielne k úhrade trov konania s účastníkom na strane ktorého vystupuje.

Z dokladu predloženého navrhovateľom ohľadne spôsobu výpočtu výšky úrokovej sadzby súd zistil, že sa týka zmluvy č.3710001183, istina 3020,65 €, splátka 75,45 €, počet splátok 60, dátum schválenia 1.10.2007, dátum prvej splátky 13.11.2007, každá ďalšia splátka 13., úroková miera 1,414%. Taktiež je uvedený vzorec na výpočet úrokov.

Podľa § 261 ods.3 písm.d) Obchodného zákonníka sa touto časťou zákona spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy, okrem iného aj zo zmluvy o úvere.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods.1 veta prvá Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 53 ods.8 OZ v znení účinnom do 30.6.2011, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 1 ods.1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.12.2007 (ďalej len „citovaný právny predpis“) tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 2 písm.a) citovaného právneho predpisu sa na účely tohto zákona spotrebiteľským úverom rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm.b) citovaného právneho predpisu sa na účely tohto zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 2 písm.e) citovaného právneho predpisu sa na účely tohto zákona poplatkami rozumie akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi pri poskytnutí úveru, okrem úrokov.

Podľa § 3 ods.1 a 2 citovaného právneho predpisu, veriteľom je fyzická osoba, alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods.1 citovaného právneho predpisu, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods.5 citovaného právneho predpisu od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 517 ods.1 veta prvá OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods.2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.1.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.2.2013, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1.2.2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31.1.2013 aj za dobu omeškania po 31.1.2013.

Podľa § 160 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Prvostupňový súd v rámci nového prejednania veci po zrušení pôvodného I.stupňového rozsudku, v zmysle záverov odvolacieho súdu vec opätovne skutkovo a právne posúdil, keď na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh navrhovateľa voči odporkyni v rozsahu, ktorý zostal predmetom konania (istina vo výške 1180,37 € = 1579,51 € - 399,14 € a riadny úrok do času zosplatenia vo výške

123,33 € ako i úrok zo zosplatennej istiny tzv. ušlý úrok vo výške 170,62 € spolu so zákonným úrokom z omeškania) je dôvodný, na základe čoho súd návrhu navrhovateľa v tejto časti v celom rozsahu vyhovel.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi navrhovateľom a odporkyňou bola uzavretá úverová zmluva dňa 6.10.2007 s tým, že táto zmluva je zmluvou spotrebiteľskou (typovou, formulárovou). Jedná sa o zmluvu, ktorú uzatvára dodávateľ vo viacerých prípadoch a voči vopred neurčenému počtu spotrebiteľov, ktorí obsah zmluvy (poskytnutie finančných prostriedkov) podstatným spôsobom neovplyvňujú. Zmluvné podmienky sú vopred pripravené bez možnosti ich modifikácie. Odporkyňa má v danom vzťahu postavenie spotrebiteľa a navrhovateľ má postavenie dodávateľa, čiže sa jedná o tzv. spotrebiteľský úver, a z tohto uhla pohľadu súd predmetnú zmluvu a celý právny vzťah medzi navrhovateľom a odporkyňou aj posudzoval. Súd mal taktiež preukázané, že navrhovateľ poskytol pri uzavretí zmluvy odporkyňi finančnú hotovosť vo výške 91.000 Sk, ktorú odporkyňa prevzala (túto skutočnosť nerozporevala ani samotná odporkyňa), pričom ju v zmysle úverovej zmluvy mala splácať spolu s riadnym úrokom v pravidelných mesačných splátkach s tým, že časť splátky mala predstavovať úhradu istiny a časť splátky mala predstavovať riadny úrok.

Súd vychádzal z toho, že medzi navrhovateľom a odporkyňou bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, pričom súd aplikoval na tento zmluvný vzťah primárne ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch ako *lex specialis*.

Súd viazaný vysloveným právnym názorom nadriadeného súdu vychádzal ďalej z toho, že v predmetnej úverovej zmluve bol úrok dojednaný a v ďalšom dokazovaní sa zameril na posúdenie primeranosti tohto úroku, resp. úrokovej sadzby aj vo vzťahu k istine tak ako mu to uložil nadriadený súd. Po následnom doplnení dokazovania v tejto veci mal súd preukázané, že výška ročnej úrokovej sadzby v predmetnej úverovej zmluve bola cca 17 %, pričom súd konštatuje, že aj keď je takáto ročná úroková sadzba vyššia ako priemerná úroková miera z úverov poskytovaných obchodnými bankami v rozhodnom období (cca 14%), odôvodniteľnosť tejto výšky ročnej úrokovej sadzby je možné vidieť s poukazom na charakter spotrebiteľských úverov poskytovaných inými subjektami ako bankami vzhľadom na ich ľahšiu dostupnosť (bez zabezpečenia) a rýchlosť poskytnutia, ktorá je vyvážená ich vyššou cenou.

Vykonaným dokazovaním mal súd zároveň preukázané aj to, že navrhovateľ bol oprávnený vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru a požadovať zaplatenie celého zostatku úveru naraz vrátane úroku, čiže postupovať v súlade s § 565 OZ v spojení s § 53 ods.8 OZ, keď zo splátkového kalendárneho týkajúceho sa odporkyne bolo zistené, že táto bola v omeškani s úhradou splátky č.36 splatnej dňa 13.10.2010 ako aj ďalších nasledujúcich splátok č.37, 38, 39, resp. splátky č.40, ktorej splatnosť bola dňa 13.2.2011, ktoré neboli odporkyňou uhradené ani dodatočne a z tohto dôvodu navrhovateľ zosplatnil predmetný úver predčasne keď listom zo dňa 14.2.2011 vyzval odporkyňu na zaplatenie celého úveru v lehote 15 dní odo dňa spísania tohto listu.

Súd sa taktiež nestotožnil s názorom právneho zástupcu odporkyne, resp. názorom vedľajšieho účastníka na strane odporkyne v tom zmysle, že by navrhovateľ nemal mať nárok na úrok zo zosplatennej istiny vo výške 170,62 € t.j. tzv. ušlý úrok, keďže sa jedná o zmluvnú pokutu, keď súd dospel k záveru, že predmetný nárok je síce v Hlave 7 § 6 Úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia a.s., ktoré tvorili neoddeliteľnú súčasť úverovej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi označený ako zmluvná pokuta, avšak zároveň je tam uvedené, že sa jedná o ušlý úrok, teda o čiastku na ktorú by spoločnosti navrhovateľa vznikol z titulu úveru nárok ak by bol úver riadne splácaný v dohodnutých splátkach. Súd má zato, že nie je podstatné ako je nárok navrhovateľa označený, ale podstatný je jeho obsah, resp. základ, keďže súd zastáva názor, že po porušení povinnosti odporkyne splácať predmetný úver včas a riadne, jej následne vznikla povinnosť vrátiť dlžnú sumu -poskytnuté peňažné prostriedky spolu s dojednaným riadnym úrokom, keďže došlo k predčasnej splatnosti úveru. Totiž cena úveru, ktorú tvorí okrem dohodnutej odplaty, v prípade že bola dojednaná výška úroku, je daná už pri uzavretí úverovej zmluvy s tým, že následne tento úrok je rozpočítaný v závislosti od výšky poskytnutých peňažných prostriedkov na určitý počet splátok v konkrétnej výške. Súd má teda zato, že na takto dohodnuté podmienky zmluvy o úvere nemá vplyv fakt, že dlžník sa dostane do omeškania so splatením úveru, resp. jeho časti v tom zmysle, že by následne nebol povinný zaplatiť dojednaný úrok, ktorý by bol povinný zaplatiť v prípade, že by predmetný úver splácal riadne a včas, čiže súd zastáva názor, že navrhovateľ má nárok na riadny úrok do doby kedy mala byť uhradená posledná splátka úveru. Tento názor potvrdzuje aj samotné znenie ustanovenia § 506 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého je veriteľ v prípade omeškania dlžníka oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi t.j., že veriteľovi v takomto prípade vzniká nárok na vrátenie celej dlžnej sumy okamžite bezohľadu na pôvodne dojednanú splatnosť a zároveň nárok na vrátenie úroku v celkovej dohodnutej sume až do pôvodne dojednanej doby splatnosti úveru.

Nakoľko súd z vykonaného dokazovania nemal ani preukázané, že by predmetná úverová zmluva obsahovala niektorú z neprijateľných zmluvných podmienok, resp. že by táto úverová zmluva bola v celom rozsahu, prípadne v niektorej časti, neplatná, dospel súd následne k záveru, že vzhľadom na výšku poskytnutých finančných prostriedkov a sumu ktorú odporkyňa na poskytnutý úver doposiaľ uhradila, je nárok navrhovateľa tak v časti uplatnenej istiny, ktorá zostala predmetom konania v súdnej veci ako i riadneho úroku v celom rozsahu dôvodný.

Pokiaľ ide o navrhovateľom uplatnený úrok z omeškania mal súd preukázané, že odporkyňa je s uhradením žalovanej sumy, ktorú súd prisúdil navrhovateľovi, stále v omeškani, súd preto priznal navrhovateľovi aj nárok na zákonný úrok z omeškania odo dňa 2.3.2011 tak, ako to bolo uplatnené navrhovateľom, keďže navrhovateľ vyzval odporkyňu na úhradu celého zosplateného úveru listom zo dňa 14.2.2011 s tým, že k úhrade malo dôjsť v poskytnutej lehote 15 dní od spisania listu, teda do 1.3.2011, čiže nasledujúci deň sa odporkyňa dostala do omeškania. Keďže odporkyňa je v omeškani so splatením peňažného dlhu, súd prisúdil navrhovateľovi úrok z omeškania vo výške 9% ročne, keď základná úroková sadzba ECB bola od 1.3.2009 do 1.4.2011 vo výške 1%, teda úrok z omeškania bol navrhovateľom uplatnený v zákonnej výške, pričom úrok z omeškania priznal súd navrhovateľovi od vyššie uvedeného dátumu do zaplatenia zo súdom prisúdenej sumy v zákonnej výške, keď výšku úroku súd nevyčíslil tak, ako to v žalobnom návrhu navrhoval navrhovateľ.

Sumu, ktorú súd prisúdil navrhovateľovi voči odporkyni spolu s úrokom z omeškania a trovami konania, umožnil odporkyni splácať v pravidelných mesačných splátkach vzhľadom k tomu, že s poukazom na dátum narodenia odporkyne súd vychádzal z toho, že táto je starobnou dôchodkyňou, teda jej príjem tvorí starobný dôchodok a určil výšku splátky na čiastku 50 € mesačne.

Podľa § 142 ods.1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 149 ods.1 O.s.p. ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

V podanom žalobnom návrhu zo dňa 15.3.2013 si navrhovateľ uplatnil právo na náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok vo výške 113 € a trovy právneho zastúpenia vo výške 213,93 € za 2 úkony právnej služby vrátane 2 režijných paušálov, všetko zvýšené o DPH.

V podanom odvolaní zo dňa 13.2.2014 navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia za jeden úkon vrátane režijného paušálu a DPH.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Navrhovateľ bol v celom rozsahu podaného žalobného návrhu úspešný, v dôsledku čoho má v zásade nárok na náhradu trov konania v plnej výške. Navrhovateľ uhradil súdny poplatok za podanie návrhu formou kolkových známok nalepených na prvopise návrhu vo výške 113 € a zároveň na základe uznesenia Okresného súdu Zvolen zo dňa 18.2.2014 uhradil na účet súdu súdny poplatok za podané odvolanie vo výške 86,50 €. Na základe toho súd prisúdil navrhovateľovi voči odporkyni nárok na náhradu trov konania z titulu zaplateného súdneho poplatku spolu vo výške 199,50 €. Pri určení trov právneho zastúpenia súd vychádzal z tarifnej hodnoty veci vo výške 1887,34 €, resp. z tarifnej hodnoty veci vo výške 1474,32 € pokiaľ ide o úkony v rámci odvolacieho konania, pre určenie základnej sadzby tarifnej odmeny. Pri tejto sume základná sadzba tarifnej odmeny predstavuje 81,33 €, resp. 71,37 € podľa § 10 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“). Trovy právneho zastúpenia navrhovateľa, náhradu ktorých súd navrhovateľovi priznal predstavujú za 3 úkony právnej služby:

- 1./ prevzatie a príprava zastúpenia podľa § 13a ods.1 písm.a) vyhlášky vo výške 81,33 € a náhrada podľa § 16 ods.3 vyhlášky vo výške 7,81 €,
- 2./ žalobný návrh zo dňa 15.3.2013 podľa § 13a ods.1 písm.c) vyhlášky vo výške 81,33 € a náhrada podľa § 16 ods.3 vyhlášky vo výške 7,81 €,
- 3./odvolanie zo dňa 13.2.2014 podľa § 13a ods.1 písm.c) vyhlášky vo výške 71,37 € a náhrada podľa § 16 ods.3 vyhlášky vo výške 8,04 €, všetko zvýšené o 20% DPH (51,538 €) t.j. spolu sumu 309,23 € .

Prepočet peňažných súm zo slovenských korún na euro bol vykonaný v súlade s § 2 a § 9 zákona č.659/2007 Z.z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v troch vyhotoveniach (§ 204 ods.1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
10. bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.)